

הכל הלב, ועליה אתמר הלב רואה, ואיהו ה' ממשה, ותלב איהו לשמאלא דאיהו אלהי"ם, הלב מבין, ואיהו סתיר בניינא ונפלת בגיניה, ובגין דא ויסתר משה פניו פי ירא מתביט אל האלהי"ם (שמות ג ו), בגין דתמן הוה דחב באלהי"ם, דאיהו אלהי"ם דעובדא דפראשית, ודא איהו דחב במעשה, לבת אש ברתא דמלכא דחב ביה, ואתבייש כפי ליה בדיליה (ס"א בחיליה) בשת, ומה דהוה שת אתחבר עמיה ב' ואתעביד בשת, ודא איהו יר"א בפ"ת, ועוד שת בא"ת ב"ש אינון אב, ש"ת לבתר דזכה באת יו"ד, ברא שית, ואיהי יו"ד דאתמר ביה (משלי ח כה) יהו"ה קנני ראשית דרפז, דאיהי עשרה דורות, ותב לה לאתרה, אתקרי בראשית, ומתמן זכה לאורייתא דאתייהבת על ידיה.

והאי י' איהי מייעקב וי' מישראל, י' מאדנ"י י' מיהו"ה, שי"ן ממשה איהי משת תמן רווח לה, וכד אזל לשם רווח תמן תרין אתוון ש"ם, וכד אזל עשרה דורות עד אברהם תמן רווח ה' דיליה, ואתקרי מש"ה, ורזא דמלה מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם (ישעיה סג יב), ובה אפיק לבנוי מגלותא, ובה מחא למצראי, הדא הוא דכתיב (שמות ט ג) הנה יד יהו"ה הויה, ה' חמש אצבעין, ובה בקע ימא, ודא איהו בוקע מים מפניהם, ובה עתיד למחוי בוקע ימא דאורייתא מימינא, ההוא זמנא מה דהוה לשמאלא בלבא הוה הכל דאיהו הלב, הכל אסתלק לימינא, ומתמן סליק למוחא דאיהו חכמה, דהא לבא איהו אימא עלאה, עלה אתמר הלב מבין, ולבתר נחית על ארעא לנחתא אורייתא על ארעא.

ובגין דא יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, דא אדם והכל, דדא חב במחשבה ובעובדא, ודא חאב במחשבה ובעובדא, במחשבה איהי י', עליה אתמר (במדבר יד כב) וינסו אותי זה עשר פעמים, ובגין דא פד אתא אדם בגלגול באברהם, אתנסי ביה בעשר נסיונין, ובגין דחאב כמעשה פד אתגלגל ביצחק נתנסה כמעשה, באברהם נתנסה במחשבה, וביצחק כמעשה, יעקב כליל תרוניהו, מסטרא דיצחק קרא ליה יעקב, מסטרא דאברהם דתמן מחשבה קרא ליה ישראל, דאבא אתגלגל באברהם דאיהו לימינא, ואמא ביצחק דאיהו לשמאלא, יעקב בגין דאיהו כליל תרוניהו אבא ואמא, אתמר ביה ישראל עלה במחשבה בכתר עליון דאיהו מחשבה סתימא, וכד אתא אדם אצטרף באברהם, ואתפשטו שרשוי בארעא, ורזא דמלה (משלי יז) מצרף לכסף וכור לזהב (משלי יז ג), מצרף לכסף דא אברהם,

וכור לזהב (דק קב ע"ב) דא יצחק, ובוחן לבות יהו"ה (שם) דא יעקב, לית ספירה דלא אתגלגל אדם עלאה, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, כ"ח מ"ה חכמה ודאי, בגין לצרפא וללבנא לאדם דברא בדיוקניה לתתא, ואציל ביה אצילותיה, וכל טרחא דלעילא לא הוה באדם אלא בגין אצילות האדם דלעילא, דדא בדא תליא.

אמר רבי אלעזר אם פן מאי וישוב לימי עלומיו (איוב לג כה) (ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מנלן דאברהם תמן במחשבה, אמר ליה לאו למננא תקינו מארי מתניתין הרוצה לתחכים ידרים דאיהי חכמה ואיהי מחשבה, באברהם אתלפן אדם, וביצחק אצטרף, ורוא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב, מצרף לכסף דא אברהם, וכור לזהב דא יצחק, ובוחן לבות יהו"ה דא יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (שם כט), אמר ליה אם פן מאי וישוב לימי עלומיו).

אמר ליה לאילנא דהוה קשיש יומין ואתיבשו ענפין דיליה, קציעו ליה ואצמח בשרשוי, דקמו מניה ענפין חדתין פקדמיתא, פגוונא דהוה בעולמו, ודא איהו וישוב לימי עלומיו, ודא הוה חלמא דחזא נבוכדנצר בחלמיה, אילנא רבא ותקיף (דניאל ד ט), ובסוף חלמיה הוה אמר (שם יא) גהו אילנא וקציעו ענפיה, ולבתר אמר (שם יב) ברם עקר שרשוהי בארעא שבוקו, ולית אילן הכא אלא אדם עלאה, דאתמר ביה (דברים כ ט) פי האדם עץ השדה, והאי אילנא קודשא בריה הוא אנטע ליה בכמה דרין ולא אצלח.

(עד הנטע ליה בארעא דישראל, וארפיב ליה בתלת אבהן ואצלח תמן, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, מייד דאצלח תמן ואחיד תמן, אתפשטו שרשוי על ארעא דאיהי שכינתא, ואסתלקו ענפוי בכל רקיעין, ובכל מרכבין הנשמתין ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר פקדמיתא (ס"א עד אין סוף), והא אוקמוה עץ החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ימטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, תחזותיה תטלל כל חיות ברא, ובפענפוי ידורון צפרי שמיא, דאינון נשמתין קדישין, ומניה יתזן כל בשרא).

וארפיב ליה עד אלה דור, פגוונא דשכינתא דאיהי סליקת לאלה דור בעשר ספירן, דבהון סליקא עשר זמנין מאה, עד דסליקת בהון לאלה דור, ומייד דאצלח אילנא בארעא נחית אילנא מלעילא, שרשוי בארעא דאיהי שכינתא, ואתרביאו תמן ענפוי עד אין סוף, ואתפשטו בה שרשוי עד אין תכלית, בההוא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמיו, הדא הוא דכתיב רבא אילנא ותקיף ורומיה מטי לשמיא, וחזותיה לסוף

כָּל אֲרָעָא, וּמַנְיָה יִתְּזֵן כָּל בְּשָׂרָא, כָּל בְּנֵי אָדָם דְּלִתְתָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא אֲתֵרְבִי אֵילָנָא
 כְּמַלְקֵדְמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב רַבָּא אֵילָנָא וּתְקִיף וּכּוּ', חַיּוֹת בְּרָא אֵלִין חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ,
 צִפְרֵי שְׁמַיָא אֵלִין נְשַׁמְתִּין, וּמַנְיָה יִתְּזֵן כָּל בְּשָׂרָא לְתַתָּא. דְּבִזְמַנָּא דְחָב אָדָם וְהוּהוּ
 מְקַצֵּין בְּנִטְיָעוֹת, כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוֹ אַעְקֵר חַיּוֹן וּמְלָאכִים וּשְׂרָפִים וְאוֹפְנִים מֵאֲתֵרֵיהוֹן, וְלֹא
 הָוָה מָאן דְּמִקְבֵּל צְלוֹתֵין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל, וּבְעַל
 הַכְּנָפִים יִגִּיד דְבָר, מֵאִי יִגִּיד דְבָר, בְּצְלוֹתֵין וּזְכוּן דִּישְׂרָאֵל.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּוֵדָאֵי עֲלָאִין וְתַתָּאִין הוּוּ תְלִיִין בְּאָדָם קְדָמָא, וְלֹא לְמַגְנָא
 אוּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, לְעוֹלָם יִרְאֶה הָאָדָם עַל עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם תְּלוֹי עָלָיו,
 אָבֵל בְּרַ נֶשׁ דְּטָרַח עָלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּגִלְגּוּלָא וְלֹא אֲצִלַּח בְּאֲתֵרֵיהּ, אַעְקֵר לִיה
 מֵאֲתֵרֵיהּ וְשׁוּי לִיה בְּאֲתֵר אַחְרָא, וְשׁוּי לִיה אֲתֵר, וְרִזָּא דְמַלְּהָ (דף קג ע"א) וְעַפְר אַחַר יְקַח
 וְטָח אֶת הַבֵּית (ויקרא יד מה), וְדָא שְׁנַיִ מְקוּם, (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אִם אֲצִלַּח מוּטָב,
 וְאִם לֹא אֲצִלַּח אַעְקֵר לִיה מִתְּמָן וְאֲרַכִּיב לִיה בְּאֲתֵר אַחְרָא, וְשׁוּי שְׁמַיָה וְדָא שְׁנַיִ
 הַשָּׁם, אִם אֲצִלַּח מוּטָב וְאִי לֹא אֲצִלַּח אַעְקֵר לִיה מִתְּמָן, וְדָא וְנָתַן אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו
 וְאֶת עֲצָיו (שם מח ז), וְנִטַּע לִיה בְּאֲתֵר אַחְרָא, וְשׁוּי עוֹבְדוֹי מְכַל מַה דְּהָוָה בְּקַדְמֵיתָא,
 וּמְכַל צִיּוּרִין דִּילֵיהּ, מִשְׁנָה פְּנִיו וְתַשְׁלַחְהוּ (איוב יד כ).

הֵן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל אֱ"ל פְּעֻמִּים נְשַׁלֵּשׁ עִם גְּבַר (שם לג כט), כְּרַקַּע דְּנִטַּע לִיה תְּמָן וְאֲצִלַּח
 וּמִתְּפִשֵׁט עֲנַפּוּי וְשָׂרְשׁוּי עַד אֶלְפָּה הוֹר דָּא שְׂכִינְתָא, וְדָא שְׁנַיִ מַעֲשָׂה, וְעַד פְּמָה זְמַנִּין
 עַד אֶלְפָּה, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר (תהלים קה ח) דְּבַר צְנוּהָ לְאֶלְפָּה הוֹר, וְעָלִיהּ אִתְּמַר (שיר ח יב) הָאֶלְפָּה
 לְךָ שְׁלֹמֹה, וְאִינּוֹן אֶלְפָּה עֲלֵמִין, דְּנִטַּע לִיה עַד דְּאֲצִלַּח וְאֲרַכִּיב לִיה תְּמָן, וְרִזָּא דְמַלְּהָ
 וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאֲהַבּוֹ, וְלְשִׁמְרֵי מְצוֹתֵינוּ לְאֶלְפָּה הוֹר (דברים ו ט).

אָמַר לִיה, וְלְרִשְׁיָעִיא מֵאִי, דְּהָא כְּתִיב (קהלת א י) וּבִכֵּן רְאִיתִי רִשְׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וּכּוּ',
 מַה תִּימָא בְּהוֹן, אָמַר לִיה שְׁמַעְנָא בְּהוֹן רְזָא יְפוּל מְצַדְדָּה אֶלְפָּה וְגוֹמֵר (תהלים צא ז), הָכִי
 אָמְרוּ לִי בְרַמִּיזָא, אָמַר לִיה אִי הָכִי מֵאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוֹמֵר (איוב כב טז), אָמַר
 לִיה אֵלִין תְּשַׁע מָאָה וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּעָה דְרִין דְּאִתְּקַמְטוּ וְאִסְתְּלִקוּ קַדָּם זְמַנְיָהוּ, וְדָא
 אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאִסְתְּלִקוּ קַדָּם זְמַנְיָהוּ, וְזַרִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא עַל
 כָּל דְרָא וְדָרָא, דָּא אִיהוּ גָהַר יוֹצֵק יְסוּדָם (שם), וְדָא הוּא רְזָא, דְאִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד
 שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׂפַגּוּף, וּכְדִין חֲדַתִּין עֲתִידִין לְמִיתֵי, אַדְהָכִי אִסְתְּלִק סְבָא, אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרַיָא, חַבְרַיָא, וְדָאֵי הָאֵי סְבָא דְסָבִין אָדָם עֲלָאָה, זְכָאָה דְרָא דְהָאֵי
 רְזָא אֲתַגְלִיָא בֵיה.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עובדא הוה, דחד בר נש חגר בלא רגלין, אשכח לתרין חפיימין דלא הוי בכל דרא חפיימין פנותיהו, אערע בהו ההוא חגר, אמר לון שלמא עליכו רבנן, (שמענא עליכו דאתון חפיימי דרא), אנה אתון אזלין, אמרו ליה לדוד פלן, וערב שבת הוה, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבעיירין דרהטי סגי ואנא חגר בלא רגלין, אי אתון בעיתו אנא אקדם לכו לתקנא לכו שפתא, תוהו אמרו ליה והלא את חגר ואיך את יכול לאקדמא לבעיירן דרהטי טובא, אמר לון שמא דמ"ב אתון ודליג לון ת"ק פריסי ברגעא חדא.

אשכחו גרמיהו לפום מערתא חדא, ופתורא לשמאלא, בכל מעדני עלמא עלהא, ומנרתא לדרום בשבעה גרין עלהא, ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין למערב בין צפון לדרום, וכרסייא למזרח, ותלת מאה תלמידין על ההוא פתורא, פתר דאכלו בלהו ואינון חפיימי עמהון, קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא בלא רגלין, ואתלבש בגופא דאנפוי זהירין פזוהרא דאתמר ביה (דניאל יב ג) והמשפלים יזהרו וכו', ואנפי תלמידוי זהירין פככבים לעולם ועד, והו פתחין ספרא דקהלת, וקרין ביה (קהלת א ב) הבל הבלים אמר קהלת וכו', והו חזרין פמה זמנין, אמרו ליה אינון חפיימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת, על להו ההוא דאתחזי חגר באחרא, לשבעה היכלין מכספא ודהבא ואבנין יקירין, ובהיכלא שבעה פריסין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה פל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה פתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חפיימי דרא מיד דחזו הכי דהוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו פחגה, וכי עליכו אתמר דאתון חפיימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודיכו פי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורד ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבלים דקהלת אינון ברוזא דשבע שמיהו, דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהים ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר בהו אלהים האלהים, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין אבגית"ן, עליהו אתמר (ישעיהו ב) שרפים וגומר. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמטא פד סליקת לעילא בכל ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין וליליו ושדיו, ובחזון פרחת לעילא, בתרין אתון מפל שם תכסה אנפיהא מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין אתון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית שם בן מ"ב בצורת חותמא דשענה נכתב, ואית שם מ"ב

בְּצִיּוֹר דִּיּוֹקְנָא דְּמִלְפָּא, חָקִיק עַל חוֹתְמָא, וְאִית שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה מִמֶּנֶשׁ, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה אִיהוּ יְהו"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וּא"ו אל"ף וּא"ו, ה"א אל"ף, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ חוֹתְמָא, אִיהוּ אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, צִיּוֹר מ"ב בְּשַׁעֲוָה דָּא אַבְגִּית"ץ.

וְרִשִׁיעֵינָא נִשְׁמַתְהוֹן דִּשְׂדִין וּמְמַזִּיקִין וְלֹא פּוֹעֲלִין בְּהוֹן אֶלָּא כִּישׁוּף וְעוֹבְדֵי שְׂדִין פּוֹתִייהוּ, בְּגִין דִּרְשִׁיעֵינָא כָּל שְׂמֵהוּן וְכָל הַנְּוִי"ן דִּקְוִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְכָל מְלָאכִים שְׂנְאִין לוֹן, וּבְגִין כִּדָּ לֹא מוֹעִיל לֹא קָמִיעַ וְלֹא שְׂמֵהוּן קוֹדִישִׁין וְלֹא מְלָאכִינָא, דְּלֹא תַפְסִים אֶלָּא מִיִּן בְּמִינוּ, וּבְגִין דָּא (דברים כב ט) לֹא תִזְרַע כְּרִמָּה פְּלִאִים, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה ה ז) כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת וְגוֹמֵר, צְבָאוֹת נִקְוֵדָה דִּילִיָּה יְהו"ה, עֲלִיָּה אִתְמַר (דברים י טו) רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חָשׂ"ק, חוֹל"ם שְׁב"א קמ"ץ, וְאִינוּן זֶרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דִּרְגָא דְּלֵהוֹן חֶסֶד בְּהֵנָּא רַבָּא, גְּבוּרָה לֵוִי, יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בְּגִין דְּחוֹל"ם פֶּתֶר עַל תַּפְאֶרֶת, קָמִיץ חֶכְמָה עַל חֶסֶד, וּבִיָּה הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֶכְמָה אֲשֶׁרִי הַמְּחַכֶּה לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, חֶכְמָה מְחַכֶּה קָמוּ כְּלָהוּ וְאִשְׁתַּחֲוּוּ קָמִיָּה וְכוּ'.

פְּתַח כְּמִלְקַדְמִין וְאָמַר, (קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ וְכוּ', תָּא חַיִּי שְׂמַעְנָא דְּעוֹבְדָא הָוָה בְּחַד בַּר נֶשׁ מְאִינוּן בְּעֲלֵי קַבִּין, דִּהְוָה אֲזִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע בְּתֵרִין חַכִּימִין מְאִרֵי דְדָרָא מְאִרֵי דְחֶכְמָתָא דְאֹרִייתָא, אָמַר לוֹן שְׂלָמָא עֲלֵיכּוֹן רַבְּנוּ, שְׂמַעְנָא עֲלֵיכּוֹן דְּאִתּוֹן חַכִּימֵי דָרָא, לָאֵן אֵתֵר אֲזִילְתּוֹן, אָמְרוּ לִיָּה לְדוּדָה פֶּלֶן וְעָרַב שַׁבַּת הָוָה, אָמַר לוֹן אֲנָא אֲזִילְנָא תַמָּן (אזיל) וְאִתְקִין לְכוּ אֵתֵר בִּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אִתּוֹן בְּעִיתּוֹן, אָמְרוּ לִיָּה וְהָא אֲנִי בְּסוּסוֹן וְאִנְתָּ בְּלֹא רַגְלִין, אִיךָ יִתְכּוֹן לְמַהוּי הָאִי, אָמַר לוֹן אַף עַל גַּב דְּאִתּוֹן רַכִּיבִין בְּבַעֲרֵי דְרַהֲיִטֵי סָגִי, וְאֲנָא חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אִתּוֹן בְּעִיתּוֹ אֲנָא אֲקַדָּם לְתַקְנָא לְכוּ שַׁבְתָּא, תְּוֹהוּ, אֲדַהְכִי אַחֲזָרוּ רִישִׁיָּהוּ לְגַבִּיָּה וְחָמוּ לִיָּה (דף קג ע"ב) דִּהְוָה רַהֲיִט כְּשֶׁרְבִיטָא דְכַכְבָּא, עָבַד לוֹן קְפִיצָה וְאִשְׁכַּחוּ גְרַמִּיָּהוּ לְפּוּם מְעַרְתָּא בְּהַרְרָף עִין (ס"א), אָמַר לוֹן שְׂמָא דְמ"ב אֲתוּוֹן, דְּלִיג לוֹן חֲמִשׁ מְאָה פְּרָסֵי בְּרַגְעָא חֲדָא, אִשְׁכַּחוּ וְכוּ'.

אָמַר לוֹן רַבְּנוּ עִילוּ, עָאלוּ אַבְתְּרִיָּה מְעַרְתָּא גּוּ מְעַרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְחַד פְּרִדְסָא וְהָוָה תַמָּן הָוּא בְּעַל קַבִּין מְתַפְשֵׁט מֵהָוּא גּוּפָא, וְהָוָה מְתַלְבֵּשׁ בְּגוּפָא אַחְרָא דְאֲנָפוּי הָוּ נְהָרִין כְּשֶׁמְשָׂא, וְהָוָה יְתִיב עַל פְּרָסֵינָא דְמַלְכוּתָא, וְתַלַּת מְאָה תַלְמִידוּי תַחוּת פְּרָסֵינָא לְרַגְלוּי, וְהוּוּ קְרָאֵן (קהלת א ב) הֶבֶל הַבָּלִים אָמַר קַהֲלַת, וְהוּוּ קְרָאֵן הָאִי קְרָא וּמְנִין בְּלֹא חוּשְׁבָנָא, אָמְרוּ לוֹן אִינוּן חַכִּימִין מְאִרֵי דְדָרָא, מְאִי הָאִי, וְכִי לִית קְרָא אַחְרָא בְּסִפְר קַהֲלַת, מִיָּד קָם הָוּא מְאִרֵי קַבִּין דִּהְוָה יְתִיב עַל פְּרָסֵינָא, וְאִחִיד בִּיְדִיהוֹן, וְאִעִיל לוֹן

לְשַׁבְּעָה הַיְכָלִין, וּבְכָל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הָוּה פְּתִיב הַבַּל הַבְּלִים, וּבְהַיְכָלָא שְׁבִיעָא הָוּה נִשְׂרָא וְעַטְרָה בְּפּוּמָהָא, וּדְמוּת יוֹנָה בְּהַיָּא עַטְרָה, וְהָוּה פְּתִיב בְּעַטְרָה כָּל מָאן דִּלָּא יָדַע בְּאֵלֵין הַבְּלִים וּבְרִזָּא דְלַחוּן, עֲלִיָּה אֲתָמַר (במדבר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמָת, מִיַּד אֲתַחְזְרוּ אֵינּוֹן לְאַחֲזָרָא, אָמַר לֹון הַהוּא בְּעַל קַבִּין אֲתוֹן חַפְיָמִין מְאִרִי דְדָרָא, דְאַזְלִית אֲבַתְרִיכוּ עַד פְּעֵן לְמַנְדַּע יַת חֲכָמַתִּיכוּ, וּבּוּדְאִי לֹאוּ אֲתוֹן חַפְיָמִין, וְיּוּדְאִי בְּהַיָּא קָרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָּא, וּבִיָּה הַיּוֹנָא טָם עֲלָמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבּוּזְמָנָא בְּתִרִין, וּבּוּזְמָנָא בְּתַלְתָּ, וּבּוּזְמָנָא בְּאַרְבַּע, וּבּוּזְמָנָא בְּחַמְשָׁא, וּבּוּזְמָנָא בְּשִׁית, וּבּוּזְמָנָא בְּשַׁבַּע, וְאַנְן בְּהַיָּא אֲרַעָא כְּלָהּוּ אֲזִלִּין בְּעַלֵי קַבִּין, וְהַיָּא קָרָא יְרִיתְנָא מְאִפָּא, וְאַפָּא מְאִבּוּי, עַד דְרָא כְּלָהּוּ, יְהַב לֹון מְמוּנָא סְגִיא וְשׁוּי לֹון בְּאַתְרִיָּהּוּ בְּהַרְרָה עֵין.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמַרוּ לִיהַּ חֲבֵרִיא רַבִּי אִימָא לֹן שׁוּם רַמִּיזָא בְּהַיָּא קָרָא, דִּלָּא אֲתַכְסִּיא חֲכָמָתָא דָּא מִן חֲבֵרִיא, אָמַר לֹון רַבִּין בּוּדְאִי רִזָּא עֲלָאָה אִית תַּמָּן, אֲבָל אִימָא לְכוּ בְּרַמִּיזָא, שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן, וְזַפָּאָה מָאן דִּלָּא נָטִיל לְאַגְרִיָּהּוּ בְּהַיָּא עֲלָמָא, וְאַיִנּוֹן דְכְּלִילִין בְּבַת שְׁבַע, וְאַיִנּוֹן בְּהַיָּא קָרָא, הַבַּל (ד קד ע"א) חַד, הַבְּלִים תִּרִין הָא תַּלְתָּ, הַבַּל הַבְּלִים תַּלְתָּ הַרִי שִׁית, הַבַּל הַבַּל הָא שְׁבַע, וּלְקַבְּלִיָּהּוּ שְׁבַע שְׁמָהּן אַבְגִּית"ץ וְכוּ', אֵילוּ שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן כְּפּוּלִים, לְקַבְּל שְׁבַע שְׂרָגִין דְמַנְרָתָא, כְּפּוּלִים, דְאַתְמַר בְּהוֹן (זכריה ד ב) שְׁבַעָה וְשַׁבְּעָה מוּצָקוֹת, (וְאַיִנּוֹן) שְׁבַע הַיּוֹת, דְאַתְמַר בְּהוֹן בְּאַמִּירָה יְהִי אוֹר, וְהַיָּי מִיָּה, וְלְבוּשֵׁין דְאַיִנּוֹן שְׁבַע הַיּוֹת אֵינּוֹן שְׁבַע שְׁמָהּן אַבְגִּית"ץ וְחֲבֵרוּי, הַבַּל אִיהוּ לְהַב, הַבְּלִים לְהַבִּים, וְעֲלִיָּהּוּ אֲתָמַר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה הוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמָאן דִּידַע בְּאֵלֵין הַבְּלִים, כַּד אֲפִיק לֹון מְפּוּמוּי וּמְלַבִּיָּהּוּ יָדַע לְכוּנָא בְּשַׁכְּנִתָּא עֲלָאָה, דְכָל הַבְּלִים מִיָּנָה תַּלְיִין, וּמְתַלְבָּשׁוּן בְּשַׁכְּנִתָּא תַּתְּאָה, דְכְּלִיל שְׁבַע שְׁמָהּן אַבְגִּית"ץ וְחֲבֵרוּי, דְאַיִנּוֹן אֲתוֹן דְבַהוֹן אֲתַפְּרִיאָוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא, דְאַלִּין תַּלְיִין בְּאַמִּירָה וְאַלִּין בְּעַשְׂיָה, בְּרִזָּא דְאוּמַר וְעוֹשָׂה מִיָּה, וְאַלִּין שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן כְּפּוּלִים, לְקַבְּל שְׁבַע שְׂרָגִין דְמַנְרָתָא, כְּפּוּלִים, דְאַתְמַר בְּהוֹן (זכריה ד ב) שְׁבַעָה וְשַׁבְּעָה מוּצָקוֹת לְנִרוֹת וְגו', (אַלִּין בְּאַמִּירָה וְאַלִּין בְּעַשְׂיָה, וְאַיִנּוֹן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וְא"ו ה"א אֵלִין אֵינּוֹן שְׁבַעָה וְשַׁבְּעָה מוּצָקוֹת).

(זַפָּאָה עֲמָא דִידַעֵין לְסַלְקָא צְלוֹתֵין בְּאַמִּירָה וְעוּבְדָּא, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (ישעיה נא טז) וְאַשִּׁים דְבָרִי בְּפִיָּהּ וְכוּ', וְהָא אוּקְמוּהּ אַל תְּקַרִי עַמִּי, אֲלָא עַמִּי בְּשׁוֹתְפוּ, כְּמָה דְאַתְמַר בִּיָּה (תהלים לג ו) בְּדַבֵּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ כוּ', הָכִי אֲנִתְ בְּשׁוֹתְפוּ עַמִּי, דְבְּמַלּוּלְךָ אֲתַעֲבִידוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא.

ועוד תבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ו, ד' ארבע רגלין דכרסייא, ו', (מלכים א י יט) יש מעלות לפסא, זכאה איהו מאן דירית נשמתא מפרסייא יקרא, כלילא מעשר תקונין אליו, ועביד לה פרסייא ליהו"ה, הנשמה דיהו"ה דאיהו בארחה אצילות, לתקנא ליה פורסייא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, פל הנשמות גזורות מפסא הכבוד, ותמן שריא שכנתא עלאה, ולית ה' בלא י', ובגין דא (שמות יז טז) פי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארחה אצילותא, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארחה אצילות, אלא אתמר בהון גזורות, ואינון פסא ומלאך ואופן, זכאין אינון ישראל דסלקין הבלים דצלותין בהון, לגבי אתוון דקודשא בריה הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל דרשיעיא, דאינון הבלים דשקרא, ונטלין לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו בלהו ואשתתחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די).

לירות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות בג"ד כפר"ת (ד קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו סלקין מלבא לפומא, שבע הבלים סלקין, שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון איש מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות, ואינון לקבלייהו עשר אמירן, ול"ב אלהי"ם דבריאות, הא מ"ב, מלבא נפיק אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעביד קול, פד אחיד במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על המים, פד אחיד באשא אתמר ביה (שם) קול יהו"ה הצב להבות אש, פד אחיד ברוחא איהו (מ"א יא) רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, ועליה אתמר קול יהו"ה שובר ארזים.

ותלת נקודין אינון לקבל אמ"ש, ואינון חש"ק, הדא הוא דכתיב (דברים י טו) רק באבתיך חשק יהו"ה, ואינון חל"ם שב"א קמ"ץ, קמ"ץ לימינא קול יהו"ה על המים, וכד רוחא אחיד ביה דאיהו חל"ם, אתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, שב"א איהו באש, וכד אחיד ביה רוח, איהו רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, מסטרא דגבורה דאיהו תקיף, פד אחיד ביה רוחא דאיהו חל"ם בין קמ"ץ שב"א דאינון מיא ואשא, דאינון תרין דרועין, דאית בהון יד ימין יד שמאל דאינון כ"ח

פּרְקִין, אַתְּמַר בְּהוּ קוּל יְהוּ"ה בְּפִתָּה, כִּד הָאִי רוּחָא אַחִיד בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אַתְּמַר
יֵיחַה קוּל יְהוּ"ה בְּהֶדְרָה, כִּד אַחִיד בְּתַרְיִן שׁוּקִין דְּאִינוּן צַר"י, אַתְּמַר בְּהוּן קוּל יְהוּ"ה
יְחוּלֵל אֵילוּת, דְּאִינוּן תְּרִי עוּזֵילִי דְאַיְלָתָא, תְּרִין אַחִים אִישׁ בְּאַחִיהוּ יְדוּבְקוּ.

וְהִכָּא רְזָא דִּיבּוּם, דְּאִם יִפּוּל אַחִיו הָא תַּנְיִינָא דִּיּוֹקִים לִיָּה, וְרְזָא דְמַלְחָה (אִיכָה א יג) נְתַנְנִי
שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם הָדָן"ה, וְדָא הוּ"ה, דְּאַתְּמַר בִּיָּה (כְּרַאשִׁית לִב לֵג) כִּי נָגַע בְּכַף יְרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף
הַיְלִיָּה, שְׂכִינְתָא דְוָה אִיָּהִי בְּגִלּוּתָא, בְּגִין דְּפִרְחַ מִנִּיָּה יְרֵךְ דְּאִיָּהוּ ו' מִן ה', וְאַשְׁתַּאֲרַת
אִיָּהִי ד' הַיְלִיָּה (דְּלָה), קוּל יְהוּ"ה יְחִיל מְדַבֵּר דָּא חִיר"ק וְדָא צַדִּיק, כִּד רוּחַ אַחִיד בִּיָּה
אִיָּהוּ יְחִיל מְדַבֵּר, שְׂבַע קָלִין לְקַבֵּל שְׂבַע שְׂמַחֵן אֲבַגִּית"ץ כו'.

רוּחַ סְלִיק בְּאִוִיר דְּאִיָּהוּ כְּתֵר עֲלָאָה אִוִיר קַדְמוֹן, אִישׁ סְלִיק לְגַבִּי ה' דְּאִיָּהוּ אִיָּמָא
וְאַתְעֵבִיד אִשָּׁה, מִיָּם סְלִיק לְגַבִּי י' וְאַתְעֵבִיד יָמִים, וְדָא חֲכָמָה, וְהִכִּי נַחְתִּין לְגַבִּי
נְצַח וְהוּד יְסוּדָה, מְלַכּוּת מְאָנָא דְכְּלָהוּ, וְאִיָּהִי עֶפְרַת פְּלִילָא מְכַלְהוּ, וְאִיָּהִי כְּלָלָא דְכָל
אַתְוּוֹן דְּאִינוּן מְאָנָא לְנְקוּדִין, וְעַל אֵלִין שְׂבַע קָלִין אַתְּמַר (שְׁמוֹת כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים
אֶת הַקּוֹלֹת, וְעַל תְּלַת גְּנִיזִין אָמַר (דְּבָרִים דיב) קוּל דְּבָרִים אַתְּם שׁוּמְעִים, בְּתַת קוּל דְּכְּלָהוּ
שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה.

תָּא חֲזִי תְּלַת נְקוּדִין אִינוּן, חִירַק חֵלֶם שְׂרַק, חֵלֶם, קוּצָא דִּי לְעִילָא אִיָּהוּ חֵלֶם, קוּצָא
דְּאֵת י' לְתַתָּא אִיָּהִי חִירַק, גּוּ אַמְצְעִיתָא אִיָּהוּ שְׂרַק, כִּד אִינוּן תְּלַת כְּתוּבָא, אִינוּן
סְגוּלָתָא וְאִינוּן שְׁלִשְׁלַת וְאִינוּן שְׂר"ק וְאִינוּן סְגוּ"ל.

כְּתֵר עַל חֲכָמָה וּבִינָה אִיָּהוּ סְגוּלָתָא חֵלֶם עַל צַר"י, סְגוּ"ל אִיָּהוּ נְקוּדָה תַּחוּת צַר"י,
חֶסֶד גְּבוּרָה, תַּפְּאֲרַת לְתַתָּא, נְצַח הוּד, יְסוּד בְּאַמְצְעִיתָא אִיָּהוּ שְׂרַק, וְהִכִּי כִד תַּפְּאֲרַת
בְּאַמְצְעִיתָא אִיָּהוּ שְׁלִשְׁלַת, שְׂב"א אִיָּהוּ תְּרִין נְקוּדִין, כִּד אַתְּגַבֵּר מִיָּא עַל אִשָּׁא אוּ
אִשָּׁא עַל מִיָּא, אוּ כִד אִינוּן יְסוּד עַל מְלַכּוּת, כָּל סְפִירָה דָּא עַל גַּבִּי דָּא בְּכָל אַתְרָא אִיָּהוּ
שְׂב"א, וְרְזָא דְמַלְחָה, אֶת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן, כִּד אִינוּן שְׁוִין הוּוּ צַר"י, אֶת
שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדוֹלִים, וְכָל נְקוּדִין אִינוּן דְּבִיּוֹר וְאַתְוּוֹן הַבֵּל הַבְּלִים, דְּתַלְיִין מִן ה"ה,
וְאִינוּן אַתְוּוֹן רַבְרָבּוּ, וְאַתְוּוֹן זְעִיר, (נְקוּדִין מִי בְּתַת קוּל וְדָאִי, קָלִין אִינוּן מִן ו', וְאִינוּן
אַתְוּוֹן וּנְקוּדִין), וְטַעְמֵי כְּלִילָן בְּהוּ, (נ"א נְקוּדִין מִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיָּא בִּימִינָא, דְּאַתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים),
אַתְוּוֹן מִן ה' ה', נְקוּדִין מִן י', טַעְמֵי מִן ו', נְקוּדִין (דף קה ע"א) מִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיָּא בִּימִינָא,
דְּאַתְמַר בִּיָּה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, אַתְוּוֹן מִתְּלַבְּשִׁין בְּאַשָּׁא בְּשִׁמְאָלָא, וְעַלִּיָּהוּ אַתְמַר
קוּל יְהוּ"ה חֲצִב לְהַבּוּת אִישׁ דְּאִינוּן הַבְּלִים, טַעְמֵי מִתְּלַבְּשִׁין בְּאִוִירָא בְּאַמְצְעִיתָא,
וְטַעְמֵי אִינוּן מְסֻטְרָא דְכְּתֵר, וּנְקוּדִין מְסֻטְרָא דְחֲכָמָה, וְאַתְוּוֹן מְסֻטְרָא דְבִינָה, (דְּבִינָה)

וּמְתַלְבְּשִׁין בְּמִיָּא אַשָּׁא וְרוּחָא, דְּאֵינֻן חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפַאֲרַת, וְהָכִי מְתַלְבְּשִׁין בְּנֶצַח הוּד
יְסוּד, מְלָכוּת מָאנָא דְכְּלָהוּ, כְּלִילָא מְכַלְהוּ.

אִיהִי פֶה דְּמִינָה הַבְּלִים נְפֻקִין וְקָלִין וְדְבוּרִין, בְּלָהוּ אֶתְפְּלִילֵן פֶּה, וְאִיהִי לֵב דְּכְלָהוּ
בֶּה אֶתְפְּלִילֵן, וּמִינָה נְפֻקִין דְּפִיקוּ דְּרוּחָא לְכָל עֲרֻקִין וְדְרוּעָא, כַּד רוּחָא דְּפִיק בְּמִיָּא
דְּאִיהוּ לְיִמִּינָא, אֶתְמַר בֵּיה (שיר ה ב) קוּל דְּיִדֵי דוּפֵק פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי, לְהֵהִיא דְּאֶתְמַר
בֶּה (משלי ז ד) אָמֹר לְחֻכְמָה אַחוּתִי אָתָּה, וְכַד דְּפִיק לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהִי אַשָּׁא, אֶתְמַר בֶּה
רַעֲיָתִי, הִבִּיה אֶתְוֹקֵד בְּכַמְה רְשָׁפִים דְּאֵינֻן שְׂרָפִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שיר ח ו) רְשָׁפֵיהּ
רְשָׁפֵי אִישׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

מִסְטָרָא דְּעִמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא יוֹנְתִי תַמְתִּי, בְּגִין דְּאִיהִי דְּרָגָא דִּיעֻקֵּב דְּאֶתְמַר בֵּיה
(בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּדְפִיקוּ דִילֵיהּ תַמּוֹן בְּמִשְׁקַל, לָא סְלִיק וְלָא נְחִית, הִי בְּמִיָּא
נְחִית לְגַבֵּי צַדִּיק נִבְעֵיו לְגַבֵּיהּ בְּאֵרִיכוּ, וְסְלִיק בֵּיהּ בְּאֵרִיכוּ דְּתַקִּיעָה, בְּאַשָּׁא אִיהוּ
דְּפִיקוּ בְּשִׁבְרִים בְּתַבִּירוּ, וּבְעִמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא נְחִית (נ"א אחיד) בְּתַרְוִיָּהוּ שְׁלֵשְׁל"ת,
בִּינּוּנֵי וְדָא תְרוּעָה, קוּל דְּמָמָה דְּקָה לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, תַמְתִּי, תָם הוּא דְּפִיקוּ
בְּגִין דְּהִבִּיאוּ לָהּ בְּחֻשָּׁא.

וְכַד שְׂכִינְתָא אִיהִי בְּגִלּוּתָא אֶתְמַר בֶּה (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, כַּד אִיהִי יִשְׁנָה לִית
בֶּה דְּפִיקוּ, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ קוּל דְּפִיקוּ דִילָהּ אֶתְרַחֵק מִינָה, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (תהלים לט ג) נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשֵׁתִי מִטוֹב, לָמָּה נִאֲלַמְתִּי, מִי"ה דְּאִיהוּ דוּמְיָה
דְּאֶתְרַמִּיז בְּאֵלֵהִים, דְּאִיהוּ ל"ב אֵלֵהִים דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּדְפִיק רוּחָא דְּקוּדְשָׁא
דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים, בְּגִין דְּהַחֲשֵׁתִי מִטוֹב דְּאִיהוּ קוּל, בְּהוּא זְמַנָּא
אַשְׁתְּאַרְת בַּת יְחִידָה בְּלָא קוּל, וּבְגִין דָּא לִית בַּת קוּל בְּגִלּוּתָא, וּבְגִין דְּלִית בַּת קוּל
בְּגִלּוּתָא הִבִּיאוּ לָהּ בְּחֻשָּׁא, וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי בְּחֻשָּׁא, אִף עַל גַּב דְּרִזִּין סְגִיִּין
אִית הָבָא, שְׂבַעִין אַנְפִּין אִית לְאוּרִיָּתָא.

וּבְהוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוּ דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּנִקּוּדֵי דְּמִנְקֻדִין בְּדְפִיקוּ דְּאַצְבָּעָאן דְּאֵינֻן
עֲשָׂה, דְּבְהוּן מְנַקְדִין בְּדְפִיקוּ דְּרוּחָא, וְאֵינֻן מְנַקְדִין בְּנִימִין דְּכַנּוּר דְּדוּד, דְּפִיקוּ אִיהוּ
כְּגוּוּנָא דְּקָלָא דְּסְלִיק בְּנִגּוּנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּפִיקִין דְּאֶסְתַּפֵּל אֶסְיָא בְּדְפִיקוּ, עַבְד דְּוֹד
עֲשָׂרָה מִינֵי נְגוּנִים בְּתַלְמִים, אַרְבַּעָה אֵינֻן (שיר ה ב) אַחוּתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי לְקַבֵּל
יְהו"ה, עֲשָׂרָה דְּפִיקִין לְקַבֵּל יוֹד הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוּ נְפִיק מְאֹדָא שְׁמָאֲלָא דְּלִבָּא, וְדָא
הוּא רִיחַ צְפוּנֵי דְּהוּא מְנַשֵּׁב בְּכַנּוּר דְּדוּד דְּהוּא מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְכָל עֲרֻקִין וּוְרִידֵי גוּפָא

דאינון דפקין, מלבא אינון (נ"א תוה) דפקין, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו.

כבד הוא סמא"ל הוא עשו, דלית ביה רוחא דקודשא, לא דפקין ערקין דיליה, ובגין
דא לא שריא שכינתא באומין דעלמא, ובגלותא דאסתלק רוח דקודשא, דאתמר
ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה וגו', לית דפיקו בלבא דאיהי שכינתא, ובגין דא
אתמר בה (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, ולית בת קול בפומא (דחיה סלקא), (נ"א דבא סליק)
קלא ברותא בתקיעה באריכו, ובשברים בתבירו, ובתרועה שלשל"ת קלא פינננית
לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה דקה זעירא, קלא נמוכה בחשאי,
דהא קול באשה ערוה. וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא עליה, ומיד איהי
אמרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י', ונחית ה'
תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויזרה.

ורזא דמלה (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ פונון שמים בתבונה, באבא דאיהו י'
יסד ברתא דאיהי ה' זעירא, דעלה אתמר (בראשית לז יא) ואביו שמר את הדבר, באימא
דאיהי ה' עלאה פונון שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהוין מתקרבין אתוון אב עם
אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי
איהו קרבן עולה ויזרה, ברהווא זמנא (יחזקאל לז ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורזא
דמלה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי
דא ו' עם ה', (שם כד) ועל בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ובגין דא פד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא
(דחיה) סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי פרא אתמר בה (שם ה) ואש המזבח תוקד
בו, אתוקד ביה בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה'
דיליה, ברהווא זמנא (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, כל אלין
דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי
דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא,
דאינון כבדין בדפיקו, ואינון מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפאל"ל, מיכא"ל מיא, גבריאל"ל
אשא, נוריא"ל רוחא, רפאל"ל עפרא, י' ברישא, ה"ה בידין, ו' בגופא, ה"ה הבל סליק
הבל נחית, הבל סליק דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן, ובמאי סליק
בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאך דנחית לגביה ואתעבדת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושבן מיל"ה, כליל פלא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעייתא קרבן ליהו"ה, ודא שכינתא תתאך, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית, וזכאה איהו מאן דקרב אתון אלין בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריה הוא שכינתא דיליה בפומי, זכאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעייתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיחד פלא ומקרב פלא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אזדמן ליה דהנה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמייה, ואמר רבי רבי, ודאי קריבו דארבע אתון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעייתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה ויורה, ה' עולה בעמודא דאמצעייתא, ו' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשוט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אלין פרח.

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לון, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, פמה דאוקמוה פל העולם פלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, פמה עופין פתחין גדפיהו ופימיהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) פי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריה הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה סו כב) פי באשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. (ד"ק ע"א) אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו.